

הפלת בכורה עולמית למטוס הווטור במלחמת ששת הימים

אבינעם מיסניקוב ועמוס דור

הטייסים חששו מירוט ע"י מטוסים עירקיים המפטרלים מסביב לשדה והעלולים לתקוף אותם מכיוון השמש. לאחר 45 דקות הגיעו לשדה, בעת ובעונה אחת עם נחיתתם של מטוסי האנטר השבים מגיחת פיטרול. מטוסי השחק עטו על ההאנטרים ובאותה עת נסקו הווטורים כדי להכנס ליעף ההפצה. נוצר מצב מסוכן שבו ההאנטרים נכנסו למבנה הווטורים. האנטר אחד נחת, אחד מהווטורים צלף בו בצרור מארבעת תותחיו והשמידו. ההאנטר השני החליט לברוח לכיוון דרום. יהודה קורן דלק אחריו, ירה בו, פגע אך חטף הזדקרות מדחס מהגאזים שנפלטו מהתותחים ונאלץ להרפות מטרפו.

מטוסי הווטור התיישרו והסתדרו בשורה עורפית ונכנסו לתקיפת השדה. לאחר שהטילו את פצצותיהם חזרו ליעפי צליפה. לאחר מכן הצטרפו למטוסי השחק בקרב האויר.

בן ציון זהר נכנס ליעף הפצה. תוך כדי כך התיישב האנטר על זנבו של מוביל המבנה שרדף אחרי האנטר אחר. זה שבר הצידה והודיע בקשר לזהר שיצא באותו הזמן מיעף הפצה לקחת את ההאנטר שאחריו רדף. זהר סגר על ההאנטר לאיטו. ההאנטר הפך הטייה ונסק מעלה. זהר נסק אחריו ואז גילה שהכוונת שלו נמצאת במצב הפצה. תוך כדי העברתה למצב אויר אויר נכנס ההאנטר לכוונת וזהר לחץ מיד על ההדק ושיחרר צרור מטווח קצר ביותר.

ההאנטר נפגע, המשיך בפנייה, אך הוריד את האף, החל בצלילה, התגלגל והתרסק. הטייס לא נטש וכנראה שנפגע מהצרור. יותר מאוחר הסתבר שזה היה אחד מההאנטרים הירדניים שנמלטו לעירק לאחר תקיפת ח"א על בסיסם במפרק שבירדן.

זהר נכנס ליעף הפצה שני, ולאחריו התישב על זנבו מיג 21 עירקי שאותו הפיל יהודה קורן.

בבוקר יום שלישי, כ"ז באייר התשכ"ז, 6 ביוני 1967, בשעה 06:30 ומיד לאחר שחלף מפציץ הטופולב העירקי בשמי בסיס רמת דוד, המריאה מרמת דוד רביעית ווטורים של טייסת אבירי הצפון לתקיפת בסיס ח"א העירקי H-3. טייסי המבנה היו: המוביל רס"נ משה (סימי) סער והנווט אלכסנדר ענבר בוטור מס' 67, מספר 2 (לימים אלוף) הרצל בודינגר, מספר 3 סרן בן ציון זהר (במטוס מס' 17), ומספר 4 גיורא גורן.

ביום הקודם, הראשון של המלחמה, תקפו שלושה מטוסי ווטור אחרים של הטייסת את השדה. למרות שירותו בידי מטוסי מיג 21 הם הצליחו להשמיד שישה מטוסי מיג 21, מטוס תובלה ושלושה מטוסי האנטר שחנו בשדה.

בשדה H-3 היתה מוצבת דרך קבע טייסת מס' 4 שהפעילה מטוסי האנטר מדגם F.MK.59A. לפני פרוץ מלחמת ששת הימים פרסו לשדה גפים מטייסות קרב אחרות של החיל, כגון גף א' של טייסת מס' 1 שהיתה מוצבת בחבנייה, וטייסת מס' 17 עם מטוסי מיג 21. לאחר שהושמדו שדות התעופה של ח"א המלכותי הירדני עם פרוץ המלחמה, נמלטו לשם כמה מטוסי האנטר ירדניים, וכן טייסים ירדניים שברחו לעירק. (ראה המאמר על מטוס ההאנטר במדור מטוסי אויב באתר זה). במפקדת חיל האויר חששו שהעירקים יקדמו לשדה זה שהיה הקדמי ביותר שלהם מפציצי טופולב 16 ומפציצי איל-28 שימריאו ממנו ויתקפו את מדינת ישראל, ולכן הוחלט לתקוף אותו בעדיפות על פני שדות אחרים של ח"א העירקי.

מיד אחרי רביעית הווטורים המריא זוג מטוסי שחק של טייסת הסילון הראשונה מוטסים בידי סרן יהודה קורן (במטוס 745) וסרן שרגא פסח כשמימתם היתה לחפות על הווטורים. גם מטוסי השחק היו מצויידים במיכלי דלק נתיקים בגלל הטווח הארוך למטרה. כל המטוסים טסו בנתיב ישיר אל המטרה היות והיו על מגבלת הדלק והחימוש.

הם טסו מזרחה כשהשמש עולה מול עיניהם ומסנוורת אותם.

סימן ההפלה ההיסטורי על מטוס ווטור מס' 17 - עמוס דור - אוסף פרטי.

